Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK IRÁNYELVE

(2003. október 13.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

(HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az európai parlament és a tanács 2004/101/EK irányelve (2004. október 27.)	L 338	18	2004.11.13.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.)	L 8	3	2009.1.13.
►**M3**	Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.)	L 87	109	2009.3.31.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK IRÁNYELVE

(2003. október 13.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([3]),

a Szerződés 251. cikkében ([4]) megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

(1) Az üvegházhatású gázok Európai Unión belüli kereskedelméről szóló zöld könyv Európa-szerte vitát indított az üvegházhatású gázok Európai Unión belüli kereskedelmének alkalmasságáról és lehetséges működéséről. Az Európai Éghajlatváltozási Program számos érdekelt fél bevonásával különböző közösségi álláspontokat és intézkedéseket vizsgált meg, köztük az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmének a zöld könyvön alapuló rendszerét (a „közösségi rendszert"). A Tanács 2001. március 8-i következtetéseiben elismerte az Európai Éghajlatváltozási Program és a zöld könyv alapján végzett munka kiemelt jelentőségét, valamint hangsúlyozta a közösségi szintű tényleges lépések sürgősségét.

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 1600/2002/EK határozatával létrehozott hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program ([5]) az éghajlatváltozást cselekvési prioritásként határozza meg, és előírja a közösségi szintű kibocsátási kereskedelmi rendszer 2005-ig történő létrehozását. Ez a program megerősíti, hogy a Közösség a 2008 és 2012 közötti időszakra az 1990-es szinthez képest 8 %-kal kívánja csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, valamint hosszabb távon az üvegházhatású gázok globális kibocsátását az 1990-es szinthez képest körülbelül 70 %-kal kell csökkenteni.

(3) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének megkötéséről szóló 1993. december 15-i 94/69/EK tanácsi határozattal ([6]) elfogadott Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének alapvető célkitűzése az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szinten való stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolását.

(4) Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös telje-

([1]) HL C 75. E, 2002.3.26., 33. o.
([2]) HL C 221., 2002.9.17., 27. o.
([3]) HL C 192., 2002.8.12., 59. o.
([4]) Az Európai Parlament 2002. október 10-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2003. március 18-i közös álláspontja (HL C 125. E, 2003.5.27., 72. o.), az Európai Parlament 2003. július 2-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2003. július 22-i határozata.
([5]) HL L 242., 2002.9.10., 1. o.
([6]) HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

▼B

sítéséről szóló, 2002. április 25-i 2002/358/EK tanácsi határozat ([1]) által elfogadott Kiotói Jegyzőkönyv hatálybalépését követően arra kötelezi a Közösséget és annak tagállamait, hogy a 2008 és 2012 közötti időszakra az 1990-es szinthez képest 8 %-kal csökkentsék a jegyzőkönyv A. mellékletében felsorolt üvegházhatású gázok általuk történő összesített, emberi eredetű kibocsátását.

(5) A Közösség és tagállamai megegyeztek abban, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott, az emberi eredetű kibocsátások csökkentésére vonatkozó kötelezettségeiket közösen teljesítik, a 2002/358/EK határozatban foglaltaknak megfelelően. Ezen irányelv célja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmét hatékonyan bonyolító európai piac létrehozásával hozzájáruljon az Európai Közösség és tagállamai által vállalt kötelezettségek hatékonyabb teljesítéséhez, a gazdasági fejlődés és a munkalehetőségek lehető legkisebb csökkentése mellett.

(6) A szén-dioxid és egyéb üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának ellenőrzését szolgáló rendszerről szóló, 1993. június 24-i 93/389/EGK tanácsi határozat ([2]) mechanizmust hozott létre az üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követésére és az e kibocsátásokra vonatkozó kötelezettségek teljesítése érdekében tett előrelépések értékelésére. E mechanizmus segíti a tagállamokat a kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségének meghatározásában.

(7) A kibocsátási egységek tagállamok általi kiosztásával kapcsolatos közösségi rendelkezések a belső piac egységességének megőrzése és a verseny torzulásának megakadályozása érdekében szükségesek.

(8) A kibocsátási egységek kiosztásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az ipari eljárások kibocsátás-csökkentési lehetőségét is.

(9) A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy a törölt kibocsátási egységek tekintetében az egyes személyeknek csak 2008-tól kezdődően utalnak ki öt évre érvényes kibocsátási egységeket, a 2005-től kezdődő hároméves időszakban saját nemzeti területükön e személyek által elért kibocsátás-csökkentéseknek megfelelően.

(10) Az említett ötéves időszaktól fogva más tagállamok részére kibocsátási egységek átruházása a Kiotói Jegyzőkönyv szerint kibocsátható mennyiségi egységek megfelelő kiigazítását vonja maga után.

(11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy egyes meghatározott tevékenységeket végző üzemeltetők rendelkezzenek üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedéllyel, illetve nyomon kövessék és jelentsék az e tevékenységek esetében megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátását.

(12) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv megsértésekor alkalmazandó szankciók szabályait, és gondoskodniuk kell ezek végrehajtásáról. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(13) Az átláthatóság biztosítása érdekében a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni a kibocsátási egységek kiosztásáról és a kibocsátások nyomon követésének eredményeiről szóló információkat, kivételt kizárólag a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK

([1]) HL L 130. 2002.5.15., 1. o.
([2]) HL L 130., 2002.5.15., 1. o.

▼B

európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) meghatározott korlátozások jelentenek.

(14) A tagállamok ezen irányelv végrehajtásáról a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv ([2]) alapján készített jelentést kötelesek benyújtani.

(15) További létesítményeknek a közösségi rendszerbe való felvétele ezen irányelvben megállapított rendelkezésekkel összhangban történhet, a közösségi rendszer, többek között, az alumíniummal kapcsolatos, illetve vegyi tevékenységekből származó, a szén-dioxidon kívüli egyéb üvegházhatású gázokra is kiterjeszthető.

(16) Ezen irányelv egy tagállamot sem akadályoz az I. mellékletben felsoroltaktól vagy a közösségi rendszerben szereplőktől eltérő tevékenységben, vagy a Közösségi rendszerből átmenetileg kizárt létesítményekből származó üvegházhatású gázok kibocsátásait szabályozó nemzeti kereskedelmi rendszerek fenntartásában vagy létrehozásában.

(17) A tagállamok mint a Kiotói Jegyzőkönyv szerződő felei, az annak B. mellékletében felsorolt bármely másik szerződő féllel együtt részt vehetnek a nemzetközi kibocsátás-kereskedelemben.

(18) A közösségi rendszer és az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek harmadik országbeli kereskedelmi rendszere közötti kapcsolat létrehozása növeli a kötelezettségek közös teljesítéséről szóló 2002/358/EK határozatban megállapított kibocsátás-csökkentési célkitűzések elérésének költséghatékonyságát.

(19) A projektalapú mechanizmusok – beleértve az Együttes Végrehajtást (Joint Implementation, JI) és a Tiszta Fejlesztési Mechanizmust (Clean Development Mechanism, CDM) – mind az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának csökkentése, mind pedig a közösségi rendszer költséghatékonyabb működése szempontjából fontosak. A Kiotói Jegyzőkönyv és a Marrakeshi Megállapodások vonatkozó rendelkezéseivel összhangban a mechanizmusokat a nemzeti intézkedések kiegészítéseként kell alkalmazni, a nemzeti intézkedések tehát az erőfeszítések lényeges elemét képezik.

(20) Ezen irányelv ösztönzi a nagyobb energiahatékonyságú technológiák alkalmazását – köztük a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelést – amelyek egységnyi energia előállítása során kevesebb kibocsátást eredményeznek, míg a belföldi energiapiac hasznos hő-keresletén alapuló kogenerációs energiatermelés ösztönzéséről szóló jövőbeni európai parlamenti és tanácsi irányelv konkrétan ösztönzi a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelési technológia alkalmazását.

(21) A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv ([3]) megteremti a környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének általános kereteit, amely az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyek kiadására is alkalmas. A 96/61/EK irányelvet azért kell módosítani, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények közvetlen üvegházhatású gáz kibocsátásaira ne lehessen kibocsátási határértékeket megállapítani, illetve azért, hogy a tagállamok a 96/61/EK irányelv szerinti egyéb követelmények sérelme nélkül szabadon dönthessenek úgy, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephely egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységeire nem vezetnek be energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

([1]) HL L 41., 2003.2.14., 26. o.
([2]) HL L 377., 1991.12.31., 48. o.
([3]) HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

▼B

(22) Ezen irányelv összhangban áll az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményével és a Kiotói Jegyzőkönyvvel. Ezen irányelvet e terület fejleményeinek tükrében, valamint az irányelv végrehajtása során nyert tapasztalatok és az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése területén elért eredmények figyelembevétele érdekében kell felülvizsgálni.

(23) A kibocsátási egységek kereskedelmének az egyes tagállamok és a Közösség szintjén végrehajtott intézkedések és szabályok átfogó és összefüggő csomagjának részét kell képeznie. A közösségi rendszer hatálya alá tartozó tevékenységek esetén a tagállamok a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásának sérelme nélkül mérlegelhetik az azonos célokat szolgáló igazgatási, pénzügyi és egyéb politikák közvetett hatásait. Az irányelv felülvizsgálata során mérlegelni kell, hogy milyen mértékben sikerült megvalósítani ezeket a célokat.

(24) A tagállamok számára az adóztatás eszköze is alkalmas lehet az átmenetileg kizárt létesítményekből származó kibocsátások korlátozására.

(25) A kibocsátások jelentős csökkentése érdekében szabályokat és intézkedéseket kell végrehajtani tagállami és közösségi szinten is, nemcsak az ipari és energiaágazatban, hanem az Európai Unió gazdaságának minden ágazatában. A Bizottságnak különösen olyan közösségi szintű szabályokat és intézkedéseket kell megfontolnia, amelyek arra szolgálnak, hogy a közlekedési ágazat jelentős mértékben hozzájáruljon a Közösség és a tagállamok által a Kiotói Jegyzőkönyvben az éghajlatváltozással kapcsolatban vállalt kötelezettségekhez.

(26) A piaci alapon működő mechanizmusok sokoldalú lehetőségei ellenére, az Európai Unió éghajlatváltozás-mérséklési stratégiájának a közösségi rendszer és egyéb közösségi, nemzeti és nemzetközi intézkedések egyensúlyára kell épülnie.

(27) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapelveket.

(28) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([1]) összhangban kell elfogadni.

(29) Mivel a III. melléklet 1., 5. és 7. kritériumát nem lehet komitológia útján módosítani, a 2012. utáni időszakra vonatkozó módosításokat csak együttdöntési eljárással lehet elfogadni.

(30) Mivel a javasolt intézkedés célját, a közösségi rendszer létrehozását, nem lehet a tagállamok egyéni tevékenysége révén megfelelően elérni, a javasolt intézkedés tehát terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e cél érdekében szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

([1]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼M2

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

▼B

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza a Közösségben az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerét (a továbbiakban: közösségi rendszer).

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezen irányelvet az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásokra és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni.

(2) Ezt az irányelvet a 96/61/EK irányelv követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼M2

(3) Ezen irányelv Gibraltár repülőterére történő alkalmazása a Spanyol Királyság, illetve az Egyesült Királyság által a repülőtér helyéül szolgáló terület szuverenitásával kapcsolatos jogvitában elfoglalt jogi álláspontok sérelme nélkül értendő.

▼B

3. cikk

Fogalommeghatározás

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

a) „egység”: egy meghatározott időszakban egy szén-dioxid tonna-egyenérték kibocsátására való jogosultság, amely csak ezen irányelv követelményeinek teljesítésére érvényes és az irányelv rendelkezéseinek megfelelően átruházható;

▼M2

b) „kibocsátások”: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból a légkörbe történő kiengedése vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet folytató légi járműből az említett tevékenység tekintetében gázok kibocsátása;

▼B

c) „üvegházhatású gázok”: a II. mellékletben felsorolt gázok;

d) „üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély”: az 5. és 6. cikk értelmében kiadott engedély;

e) „létesítmény”: minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, illetőleg amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre;

f) „üzemeltető”: bármely személy, aki létesítményt üzemeltet vagy irányít, illetve – amennyiben erre a nemzeti jogszabály lehetőséget ad –, akire a létesítmény műszaki működése feletti gazdasági döntéshozatali hatáskört ruházták;

g) „személy”: bármely természetes vagy jogi személy;

▼B

h) „új kibocsátó”: olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet folytató létesítmény, amely jellegének vagy működésének változása, illetve bővítése folytán a Nemzeti Kiosztási Terv Bizottságnak való megküldését követően szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt, illetve módosították engedélyét;

i) „nyilvánosság”: egy vagy több személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal vagy gyakorlattal összhangban egyesületek, szervezetek vagy személyek csoportjai;

j) „szén-dioxid tonna-egyenérték”: egy metrikus tonna szén-dioxid (CO_2), vagy olyan mennyiségű, a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gáz, amelynek globális felmelegedést okozó potenciálja az előbbivel egyenértékű;

▼M1

k) „I. melléklet szerinti fél” olyan, az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye (UNFCCC) I. mellékletében felsorolt fél, amely – a Kiotói Jegyzőkönyv 1. cikk (7) bekezdésében foglaltak szerint – megerősítette a Kiotói Jegyzőkönyvet;

l) „projekttevékenység” az I. mellékletben felsorolt egy vagy több fél által a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének vagy 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően jóváhagyott projekttevékenység;

m) „kibocsátáscsökkentési egység” (ERU) a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;

n) „igazolt kibocsátáscsökkentés” (CER) a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;

▼M2

o) „légijármű-üzemeltető”: az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység folytatásának idején légi járművet üzemeltető személy, vagy ha ez a személy ismeretlen, vagy ha a légi jármű tulajdonosa által nem azonosított, a légi jármű tulajdonosa;

p) „kereskedelmi légiközlekedési üzemeltető”: olyan üzemeltető, amely díjazás ellenében menetrendszerűen vagy nem menetrendszerűen utasok, áru vagy postai küldemények szállítására irányuló légiközlekedési szolgáltatást nyújt a nagyközönség számára;

q) „igazgatásért felelős tagállam”: a 18a. cikkel összhangban az adott légijármű-üzemeltető tekintetében a közösségi rendszer igazgatásáért felelős tagállam;

r) „légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások”: az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek közé tartozó összes olyan repülésből származó kibocsátás, amely egy tagállam területén található repülőtérről indul vagy egy ilyen repülőtérre harmadik országból érkezik;

s) „légi közlekedésből származó korábbi kibocsátások”: a 2004., 2005. és 2006. naptári évben az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végző légi járművek éves kibocsátásainak átlaga.

II. FEJEZET

LÉGI KÖZLEKEDÉS

3a. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezései az I. mellékletben szereplő légiközlekedési tevékenységek kapcsán kiosztott és kiutalt egységekre vonatkoznak.

▼M2

3b. cikk

Légiközlekedési tevékenységek

A Bizottság 2009. augusztus 2-ig a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban iránymutatásokat dolgoz ki az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek értelmezésére.

3c. cikk

A légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége

(1) A 2012. január 1. és 2012. december 31. közötti időszakra a légijármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi összes, légi közlekedésből származó kibocsátások éves átlaga 97 %-ának felel meg.

(2) A 11. cikk (2) bekezdésében említett, 2013. január 1-jén kezdődő időszakra és a 30. cikk (4) bekezdésében említett felülvizsgálatot követő esetleges módosítások hiányában minden ezt követő időszakra a légijármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi légi közlekedésből származó összes kibocsátás 95 %-a és az adott időszakban eltelt évek száma szorzatának felel meg.

Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében felülvizsgálható.

(3) A Bizottság a 30. cikk (4) bekezdésének megfelelően felülvizsgálja a légijármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét.

(4) A Bizottság 2009. augusztus 2-ig a légi közlekedésből származó összes korábbi kibocsátásról a rendelkezésre álló legmegfelelőbb adatok – többek közt a tényleges forgalmi adatok – alapján határoz. Ezt a határozatot a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság megvizsgálja.

3d. cikk

A légiközlekedési kibocsátási egységek árverés keretében történő kiosztásának módszere

(1) A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakban a kibocsátási egységek 15 %-a árverésre kerül.

(2) 2013. január 1-jétől kezdődően az egységek 15 %-a kerül árverésre. Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében növelhető.

(3) Rendeletet kell elfogadni az e cikk (1) és (2) bekezdésével vagy a 3f. cikk (8) bekezdésével összhangban nem ingyenesen kiutalandó légiközlekedési kibocsátási egységek tagállamok által történő árverésére vonatkozó részletes rendelkezések meghatározásáról. Az egyes tagállamok által árverésen kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek száma arányos a tagállamnak a 14. cikk (3) bekezdése szerint bejelentett és a 15. cikk szerint hitelesített, a valamennyi tagállamra vonatkozóan a referenciaévre légi közlekedésnek tulajdonított összes kibocsátási egységekben való részesedésével. A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakra 2010 a referenciaév, a 3c. cikkben említett minden ezt követő időszakra pedig az a naptári év, amely 24 hónappal az árveréssel érintett időszak kezdete előtt véget ér.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló említett rendeletet a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A légi közlekedés kibocsátási egységeinek elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A bevételeket

▼M2

az Unióban és harmadik országokban bekövetkező éghajlatváltozás kezelésére, többek között az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, az EU-ban és harmadik országokban az éghajlatváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodásra, az enyhítésre és az alkalmazkodásra vonatkozó, beleértve különösen a repüléstechnika és légi közlekedés területén folyó kutatás és fejlesztés finanszírozására, az alacsony kibocsátású közlekedésen keresztüli kibocsátáscsökkentésre, valamint a közösségi rendszer igazgatási költségeinek fedezésére kell fordítani. Az árverésekből származó bevételeket különösen a globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alaphoz történő hozzájárulások, továbbá az erdők pusztulásának elkerülése érdekében tett intézkedések finanszírozására kell felhasználni.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján tett lépésekről.

(5) A Bizottság részére ezen irányelv értelmében adott tájékoztatás nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség alól.

3e. cikk

Az egységek kiosztása és kiutalása a légijármű-üzemeltetőknek

(1) Minden egyes légijármű-üzemeltető a 3c. cikkben említett minden egyes időszak tekintetében kérelmezheti térítésmentesen kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek kiosztását. Az adott légijármű-üzemeltető által az ellenőrzési évben teljesített, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó hitelesített tonnakilométer-adatokat tartalmazó kérelmet az igazgatásért felelős tagállamban az illetékes hatóságnak lehet benyújtani. E cikk alkalmazásában az ellenőrzési év a IV. és V. melléklettel összhangban az érintett időszak kezdetét 24 hónappal megelőzően véget érő naptári év, vagy a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszak vonatkozásában a 2010-es év. A kérelmeket a vonatkozó időszak kezdetét megelőzően legalább 21 hónappal be kell nyújtani, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszak vonatkozásában – 2011. március 31-ig.

(2) A kérelemmel érintett időszak kezdetét legalább tizennyolc hónappal megelőzően, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakhoz kapcsolódóan – 2011. június 30-ig a tagállamok az (1) bekezdés szerint beérkező kérelmeket benyújtják a Bizottságnak.

(3) A 3c. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes időszak kezdetét legalább tizenöt hónappal megelőzően, vagy – a 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakhoz kapcsolódóan – 2011. szeptember 30-ig a Bizottság kiszámítja és elfogad egy határozatot, amely meghatározza a következőket:

a) az említett időszakra a 3c. cikkel összhangban kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyisége;

b) az említett időszakban a 3d. cikkel összhangban árverésre bocsátandó kibocsátási egységek száma;

c) a 3f. cikk (1) bekezdésével összhangban az említett időszakra a légijármű-üzemeltetők részére rendelkezésre álló külön tartalékalapban levő kibocsátási egységek száma;

d) az említett időszakra térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységek száma, amelyet úgy számolnak ki, hogy a kibocsátási egységek b) és c) pontokban említett számát kivonják a kibocsátási egységek a) pont szerint megállapított teljes mennyiségéből; és

e) a Bizottság részére a (2) bekezdéssel összhangban kérelmet benyújtó légijármű-üzemeltetők részére a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásához alkalmazott referenciaérték.

Az e) pontban említett, tonnakilométerenkénti kibocsátási egységben kifejezett referenciaértéket a kibocsátási egységek d) pontban említett

▼M2

számának a Bizottsághoz a (2) bekezdéssel összhangban benyújtott kérelmekben szereplő tonnakilométer-adatok összegével történő elosztásával számítják.

(4) A Bizottság által a (3) bekezdés szerint elfogadott határozat napját követő három hónapon belül minden egyes, igazgatásért felelős tagállam kiszámítja és közzéteszi a következőket:

a) a Bizottság részére a (2) bekezdéssel összhangban kérelmet benyújtó minden egyes légijármű-üzemeltető részére az adott időszakban kiosztott kibocsátási egységek teljes száma, amelyet a kérelemben szereplő tonnakilométer-adatoknak a (3) bekezdés e) pontjában említett referenciaértékkel való szorzása útján számítanak ki; és

b) az egyes üzemeltetők számára az egyes években kiosztott kibocsátási egységek száma, amelyet úgy határoznak meg, hogy az a) pont szerint kiszámított időszakra kiosztott kibocsátási egységek teljes számát elosztják az időszakban eltelő olyan évek számával, amelyek során a légijármű-üzemeltető az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek bármelyikét folytatja.

(5) 2012. február 28-ig és minden egyes ezt követő év február 28-ig az igazgatásért felelős tagállam illetékes hatósága minden egyes légijármű-üzemeltető számára kiutalja az adott légijármű-üzemeltető számára, az adott évre e cikk vagy a 3f. cikk értelmében kiosztott kibocsátási egységeket.

3f. cikk

Külön tartalékalap egyes légijármű-üzemeltetők részére

(1) A 3c. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes időszakban a kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségének 3 %-át egy külön tartalékalapban elkülönítik az olyan légijármű-üzemeltetők számára, amelyek:

a) az I. melléklet szerinti légiközlekedési tevékenységet az azt követő ellenőrzési év után kezdik meg, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszakra vonatkozó tonnakilométer-adatokat benyújtották; vagy

b) tonnakilométer-adatai évente több mint 18 %-kal nőnek egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között;

és amelyek a) pont szerinti tevékenysége vagy a b) pont szerinti további tevékenysége sem részben, sem egészben nem jelenti egy másik légijármű-üzemeltető által korábban végzett légiközlekedési tevékenység folytatását.

(2) Az (1) bekezdés értelmében jogosult légijármű-üzemeltetők az igazgatásukért felelős tagállam illetékes hatóságánál kérelmezhetik a térítésmentesen kiosztandó kibocsátási egységek kiosztását a külön tartalékalapból. Valamennyi kérelmet a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem tárgyát képező időszak harmadik évének június 30. napjáig kell benyújtani.

Az (1) bekezdés b) pontja értelmében az egy légijármű-üzemeltető részére megállapított kiosztás nem haladhatja meg az 1 000 000 kibocsátási értéket.

(3) A (2) bekezdés szerinti kérelemnek:

a) tartalmaznia kell a légijármű-üzemeltető által a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kérelem tárgyát képező időszak második naptári évében végzett, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó, a IV. és az V. mellékleteknek megfelelő, hitelesített tonnakilométer-adatokat;

▼M2

b) igazolnia kell, hogy az (1) bekezdés szerinti jogosultsági követelmények teljesülnek; és

c) az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá tartozó légijármű-üzemeltetők esetében fel kell tüntetni benne:

i. az adott légijármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett százalékos növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között;

ii. az adott légijármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett abszolút növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között; és

iii. az adott légijármű-üzemeltető által elért, tonnakilométerben kifejezett, az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott százalékot meghaladó abszolút növekedést egyrészről a között az ellenőrzési év között, amelyre vonatkozóan a 3e. cikk (1) bekezdése értelmében a 3c. cikk (2) bekezdésében említett időszak tekintetében tonnakilométer-adatot benyújtottak, másrészről az említett időszak második naptári éve között.

(4) A (2) bekezdés szerinti kérelemre vonatkozó határidőtől számított legkésőbb hat hónapon belül a tagállamok az említett bekezdés szerint beérkező kérelmeket benyújtják a Bizottságnak.

(5) A (2) bekezdés szerinti kérelemre vonatkozó határidőtől számított legkésőbb tizenkét hónapon belül a Bizottság dönt a kibocsátási egységeknek azon légijármű-üzemeltetők részére történő térítésmentes kiosztásához alkalmazott referenciaértékről, amelyek a (4) bekezdésnek megfelelően kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz.

A (6) bekezdésre is figyelemmel a referenciaérték számítása úgy történik, hogy a külön tartalékalapban levő kibocsátási egységek számát elosztják az alábbiak összegével:

a) az (1) bekezdés a) pontja hatálya alá eső légijármű-üzemeltetők tonnakilométer-adatai, amelyek szerepeltek a (3) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben; és

b) az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá eső légijármű-üzemeltetőkre az (1) bekezdés b) pontjában megállapított, a (3) bekezdés c) pontjának iii. alpontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben feltüntetett százalékot meghaladó abszolút növekedés tonnakilométerben kifejezve.

(6) Az (5) bekezdésben említett referenciaérték nem eredményezhet a 3e. cikk (4) bekezdése szerinti légijármű-üzemeltetőknek kiosztott, tonnakilométerenkénti éves kibocsátási egységnél több tonnakilométerenkénti éves kibocsátási egységet.

(7) A Bizottság által az (5) bekezdés szerint elfogadott határozat napját követő három hónapon belül minden egyes, igazgatásért felelős tagállam kiszámítja és közzéteszi:

a) minden olyan légijármű-üzemeltető részére a külön tartalékalapból kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét, amelyek kérelmét a (4) bekezdéssel összhangban a Bizottság részére benyújtották. A kiosztott kibocsátási egységek számát az (5) bekezdésben említett referenciaértéknek a következőkkel való beszorzásával számítják ki:

i. az (1) bekezdés a) pontja hatálya alá eső légijármű-üzemeltetők esetében a (3) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelemben szereplő tonnakilométer-adatok;

▼M2

ii. az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá eső légijármű-üzemeltetők esetében az (1) bekezdés b) pontjában megállapított és a (3) bekezdés c) pontjának iii. alpontja és a (4) bekezdés szerint a Bizottsághoz benyújtott kérelmekben feltüntetett százalékot meghaladó abszolút növekedés tonnakilométerben kifejezve; és

b) az egyes légijármű-üzemeltetők számára évente kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét, amelyet úgy határoznak meg, hogy az a) pont szerint kiosztott kibocsátási egységei számát elosztják a 3c. cikk (2) bekezdésében említett, a kiosztás tárgyát képező időszakban fennmaradó teljes naptári évek számával.

(8) A külön tartalékalapból ki nem osztott kibocsátási egységeket a tagállamok árverésre bocsátják.

(9) A Bizottság részletes szabályokat fogadhat el az e cikk szerinti külön tartalékalap működéséről, ideértve az (1) bekezdés szerinti jogosultsági követelményeknek való megfelelés értékelését. Ezen intézkedéseket, amelyek ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

3g. cikk

Figyelemmelkísérési és jelentési tervek

Az igazgatásért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy minden légijármű-üzemeltető az adott tagállam illetékes hatóságának figyelemmel kísérési tervet nyújtson be, amelyben a 3e. cikk szerinti alkalmazás céljából intézkedéseket állapít meg a kibocsátási és tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérésére és jelentésére, továbbá arról, hogy a terveket az illetékes hatóság a 14. cikk értelmében elfogadott iránymutatásoknak megfelelően jóváhagyja.

III. FEJEZET

HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEK

3h. cikk

Hatály

E fejezet rendelkezései az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre és az I. mellékletben szereplő légi közlekedésen kívüli tevékenységek kapcsán kiosztott és kiutalt kibocsátási egységekre alkalmazandók.

▼B

4. cikk

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek

A tagállamok biztosítják, hogy 2005. január 1-jétől bármely létesítmény az I. mellékletben felsorolt, és az adott tevékenységhez meghatározott kibocsátást eredményező tevékenységet csak az üzemeltető számára az illetékes hatóság által az 5. és 6. cikkel összhangban kiállított engedély birtokában folytat, kivéve, ha a létesítményt a 27. cikknek megfelelően átmenetileg kizárták a közösségi rendszer hatálya alól.

▼B

5. cikk

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek iránti kérelem

Az illetékes hatósághoz benyújtott, üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély iránti kérelemnek a következők leírását kell tartalmaznia:

a) a létesítmény és tevékenységei, valamint az alkalmazott technológia;

b) azok a nyers- és segédanyagok, amelyek felhasználása valószínűleg valamely, az I. mellékletben felsorolt gáz kibocsátását eredményezi;

c) az I. mellékletben felsorolt gázok létesítményből származó kibocsátásainak forrásai; és

d) a 14. cikk értelmében elfogadott irányelvekkel összhangban álló, a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére tervezett intézkedések.

A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá az első albekezdésben említett részletek nem műszaki jellegű összefoglalóját.

6. cikk

Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély feltételei és tartalma

(1) Az illetékes hatóság akkor állítja ki az egész létesítményt, vagy annak egy részét üvegházhatású gáz kibocsátására feljogosító engedélyt, ha megbizonyosodott arról, hogy az üzemeltető képes a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély egyazon üzemeltető által egy telephelyen üzemeltetett egy vagy több létesítményre is vonatkozhat.

(2) Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély a következő adatokat tartalmazza:

a) az üzemeltető neve és címe;

b) a létesítmény tevékenységének és az abból származó kibocsátásoknak a leírása;

c) a kibocsátások nyomon követésének követelményei, meghatározva a nyomon követés módszerét és gyakoriságát;

d) a jelentési követelmények; és

▼M2

e) kötelezettség, a létesítmény adott naptári évben, a 15. cikknek megfelelően igazolt teljes kibocsátásával egyenlő számú egységek – a II. fejezet szerint kiutalt kibocsátási egységek kivételével – adott év végétől számított 4 hónapon belüli átadására.

▼B

7. cikk

A létesítményekkel kapcsolatos változások

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására, illetve a létesítmény bővítésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Amennyiben helyénvaló, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt. Ha megváltozik a létesítmény üzemeltetőjének személye, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt az új üzemeltető nevének és címének belefoglalásával.

▼B

8. cikk

A 96/61/EK irányelvvel való összehangolás

A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 96/61/EK irányelv I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyeinek kiállításához meghatározott feltételek, illetve a kapcsolódó engedélyezési eljárás összhangba kerüljön a fenti irányelv által szabályozott engedély feltételeivel, illetve eljárásával. Ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 96/61/EK irányelvben előírt eljárásokba.

9. cikk

Nemzeti kiosztási terv

(1) A 11. cikk (1) és (2) bekezdésében említett minden egyes időszak vonatkozásában, minden tagállam kidolgozza saját nemzeti tervét, hogy összesen hány egységet kíván az adott időszakra kiosztani és azokat miként kívánja kiosztani. A tervet tényszerű és átlátható követelményrendszerre kell alapozni, ideértve a III. mellékletben felsoroltakat, illetve a közvélemény észrevételeinek megfelelő figyelembevételét. A Bizottság, a Szerződés sérelme nélkül legkésőbb 2003. december 31-ig kidolgozza a III. mellékletben felsorolt követelmények végrehajtásához szükséges iránymutatást.

A 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakra vonatkozó tervet legkésőbb 2004. március 31-ig kell közzétenni, valamint a Bizottságot és a többi tagállamot arról értesíteni. Az azt követő időszakokra vonatkozó terveket legalább 18 hónappal a tárgyidőszakot megelőzően kell közzétenni, valamint a Bizottságot és a többi tagállamot azokról értesíteni.

(2) A nemzeti kiosztási terveket a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság vizsgálja meg.

(3) A Bizottság a tagállam nemzeti kiosztási tervéről szóló (1) bekezdés szerinti értesítés megküldésétől számított három hónapon belül elutasíthatja az adott tervet vagy annak egy részét, amennyiben az nem áll összhangban a III. mellékletben felsorolt követelményekkel vagy a 10. cikk tartalmával. A tagállam csak akkor hozhatja meg a 11. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott határozatokat, ha a Bizottság elfogadta a javasolt módosításokat. A Bizottság az elutasító határozatát megindokolja.

10. cikk

A kiosztás módja

A 2005. január 1-jével kezdődő hároméves időszakra a tagállamok az egységek legalább 95 %-át térítésmentesen osztják ki. A 2008. január 1-jével kezdődő ötéves időszakra a tagállamok az egységek legalább 90 %-át térítésmentesen osztják ki.

11. cikk

Az egységek kiosztása és kiadása

(1) A 2005. január 1-jével induló hároméves időszakra vonatkozóan minden tagállam eldönti, hogy az adott időszakra hány egységet fog kiosztani összesen, valamint az egyes létesítmények üzemeltetőinek tételesen. Ezt a döntést legalább három hónappal az időszak kezdete előtt kell meghozni a 9. cikknek megfelelően elkészített és a 10. cikkel összhangban álló nemzeti kiosztási terv alapján, a közvélemény észrevételeinek megfelelő figyelembevételével.

(2) A 2008. január 1-jével kezdődő ötéves időszakra, valamint az azt követő ötéves időszakokra vonatkozóan minden tagállam eldönti, hogy

▼B

az adott időszakra hány egységet fog kiosztani összesen, valamint megkezdi az egységek egyes létesítmények üzemeltetői számára történő kiosztásra irányuló eljárást. Ezt a döntést a tagállam saját, a 9. cikknek megfelelően elkészített és a 10. cikkel összhangban álló nemzeti kiosztási terve alapján, a közvélemény észrevételeinek megfelelő súlyú figyelembevételével kell meghozni, legalább 12 hónappal a tárgyidőszak kezdete előtt.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján hozott döntéseket a Szerződés követelményeivel, különösen annak 87. és 88. cikkével összhangban kell meghozni. A kiosztásról történő döntéshozatalkor a tagállamoknak tekintettel kell lenniük annak szükségességére, hogy az új belépők számára hozzáférést kell biztosítani a kibocsátási egységekhez.

(4) Az illetékes hatóság az (1) vagy (2) bekezdésben említett időszakok minden évében az adott év február 28-ig kiadja az összes kiosztandó egység egy részét.

▼M2

IV. FEJEZET

A LÉGI KÖZLEKEDÉSRE ÉS A HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEKRE ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK

▼M1

11a. cikk

A közösségi rendszer projekttevékenységeiből eredő CER-ek és ERU-k felhasználása

(1) A (3) bekezdésre is figyelemmel, a tagállamok az üzemeltetők számára engedélyezhetik, hogy a 11. cikk (2) bekezdésében említett időszakokban a közösségi rendszer projekttevékenységeiből eredő CER-eket és ERU-kat használjanak fel, legfeljebb az egyes tagállamok Nemzeti Kiosztási Tervében az egyes létesítményekre és az adott időszakra vonatkozó kibocsátásiegység-kiosztás százalékos mértékéig. Erre egy egységnek a tagállam által egy – az ezen üzemeltetőt a tagállama szerinti nemzeti kibocsátásforgalmi-jegyzék szerint megillető – CER-ért vagy ERU-ért cserébe történő kiadásával és azonnali visszaadásával kerül sor.

▼M2

(1a) A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakok során a légijármű-üzemeltetők a 12. cikk (2a) bekezdése értelmében általuk átadandó kibocsátási egységek számának legfeljebb 15 %-ig használhatják a CER-eket és az ERU-kat.

Az ezt követő időszakokra vonatkozóan a légiközlekedési tevékenységekkel kapcsolatosan felhasználható CER-ek és ERU-k százalékarányát az irányelv általános felülvizsgálatának részeként és az éghajlatváltozással foglalkozó nemzetközi rendszer alakulásának figyelembevételével kell felülvizsgálni.

A 3c. cikkben említett minden egyes időszak kezdetét legalább hat hónappal megelőzően a Bizottság közzéteszi ezt a százalékos mértéket.

▼M1

(2) A (3) bekezdésére is figyelemmel, a 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakban a tagállamok az üzemeltetők számára engedélyezhetik a projekttevékenységekből eredő CER-ek felhasználását a közösségi rendszerben. Erre egy egységnek a tagállam által egy CER-ért cserébe történő kiadásával és azonnali visszaadásával kerül sor. A tagállamok törlik az üzemeltetők által a 11. cikk (1) bekezdésében említett időszak alatt felhasznált CER-eket.

(3) Minden olyan CER és ERU, amelyet az UNFCCC-nek, a Kiotói Jegyzőkönyvnek és az ezek alapján később elfogadott határozatoknak

▼M1

megfelelően adtak ki, valamint amely ezeknek megfelelően használható fel, a közösségi rendszerben is felhasználható:

a) kivéve, figyelemmel arra a tényre, hogy az UNFCCC-nek, a Kiotói Jegyzőkönyvnek, valamint az ezek alapján később elfogadott határozatoknak megfelelően a tagállamoknak tartózkodniuk kell a nukleáris létesítményekből eredő CER-ek és ERU-k – a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikk (1) bekezdésében és a 2002/358/EK határozatban megfogalmazott kötelezettségvállalásaik teljesítése érdekében történő – felhasználásától, illetve az üzemeltetőknek tartózkodniuk kell az ilyen létesítményekből eredő CER-ek és ERU-k a közösségi rendszerben, a 11. cikk (1) bekezdése és a 11. cikk (2) bekezdésében említett első ötéves időszak alatt, történő felhasználásától;

és

b) kivéve a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásából és az erdészeti tevékenységből származó CER-eket és ERU-kat.

11b. cikk

Projekttevékenységek

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a csatlakozási szerződést aláírt országokban folytatott projekttevékenységek – az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján később elfogadott határozatok szerint megállapított – alapelemei teljes mértékben megfeleljenek a közösségi vívmányoknak, ideértve a csatlakozási szerződésben megállapított átmeneti eltéréseket.

(2) A (3) és a (4) bekezdésekben foglaltak kivételével a projekttevékenységeknek otthont adó tagállamok biztosítják, hogy egyetlen ERU vagy CER sem kerül kiadásra az ezen irányelv hatálya alá tartozó ►M2 tevékenységekből ◄ eredő, üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve korlátozására.

(3) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetlenül csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – ezen létesítmény üzemeltetője általi – törlése esetén adhatók ki.

(4) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetett módon csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – az ERU-k és a CER-ek származásának megfelelő tagállam nemzeti jegyzékéből való – törlése esetén adhatók ki.

(5) Az a tagállam, amely magán-, vagy közintézmények számára engedélyezi a projekttevékenységekben való részvételt, továbbra is felelős marad az UNFCCC-ben és a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt kötelességek teljesítéséért, valamint biztosítania kell, hogy az ilyen jellegű részvétel összeegyeztethető az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott vonatkozó iránymutatásoknak, szabályoknak és eljárásoknak.

(6) A 20 MW termelőkapacitást meghaladó teljesítményű vízerőmű projekttevékenységek esetében a tagállamok az ilyen projekttevékenységek jóváhagyásakor biztosítják a vonatkozó nemzetközi követelményeknek és iránymutatásoknak – ideértve a Nagy Gátak Világbizottsága 2000-es, „Gátak és fejlődés. A döntéshozatal új kerete” című záróbeszámolójában foglaltakat – az ilyen jellegű projekttevékenységek fejlesztése során történő tiszteletben tartását.

▼M3

(7) A (3) és (4) bekezdés végrehajtását – különösen a kettős elszámolás elkerülését – szolgáló rendelkezéseket a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban

▼M3

fogadja el. A Bizottság elfogadja az e cikk (5) bekezdésének végrehajtásához szükséges azon rendelkezéseket, amelyek esetében a fogadó fél teljesíti a JI-projekttevékenységekhez szükséges követelményeket. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

12. cikk

Az egységek átruházása, visszaadása és törlése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az egységek átruházhatók legyenek az alábbi személyek között:

a) a Közösségen belüli személyek;

b) a Közösségen belüli személyek és olyan, harmadik országbeli személyek, amely országban a 25. cikkben említett eljárásnak megfelelően, az ebben az irányelvben megfogalmazott vagy ezen irányelv alapján elfogadottakon kívüli korlátozások nélkül elismerik az egységeket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által kiadott egységeket az üzemeltető ►M2 a légijármű-üzemeltető (2a) bekezdés szerinti kötelezettségeinek, vagy ◄ a (3) bekezdés szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljára felhasználhatja.

▼M2

(2a) Az igazgatásért felelős tagállamok biztosítják, hogy minden légijármű-üzemeltető minden év április 30-ig átadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekből származik, a 15. cikknek megfelelően történő hitelesítés mellett. A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdéssel összhangban átadott kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden létesítmény üzemeltetője minden év április 30-ig átadjon annyi egységet – a II. fejezet szerint kiosztott egységek kivételével –, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó és a 15. cikknek megfelelően ellenőrzött teljes kibocsátása, illetve, hogy ezeket az egységeket azt követően törlik.

▼B

(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az egységeket birtokosuk kérésére bármikor törölni lehessen.

13. cikk

Az egységek érvényessége

(1) Az egységek azokra a kibocsátásokra érvényesek, amelyek abban a 11. cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett időszakban valósultak meg, amelyekre kiadták azokat.

(2) A 11. cikk (2) bekezdésében említett első ötéves időszak kezdete után négy hónappal az illetékes hatóság törli a már érvénytelen, de a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban még vissza nem adott és nem törölt egységeket.

A tagállamok az első albekezdésnek megfelelően törölt egységeket birtokló személyeknek a törölt egységek helyett a folyó időszakra érvényes egységeket adhatnak ki.

(3) A 11. cikk (2) bekezdésében említett minden következő ötéves időszak kezdete után négy hónappal az illetékes hatóság törli a már érvénytelen, de a ►M2 12. cikk (2a) vagy (3) bekezdésével ◄ összhangban még vissza nem adott, és nem törölt egységeket.

▼B

A tagállamok az első albekezdésnek megfelelően törölt egységeket birtokló személyeknek a törölt egységek helyett a folyó időszakra érvényes egységeket adnak ki.

14. cikk

Iránymutatás a kibocsátások nyomon követéséhez és jelentéséhez

(1) ►M3 A Bizottság elfogadja az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó, az egyes tevékenységeknél megjelölt üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatásokat. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. ◄ Az iránymutatás a IV. mellékletben meghatározott nyomon követési és jelentési elveken alapul.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kibocsátások nyomon követése az iránymutatásnak megfelelően történjék.

▼M2

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők vagy a légijármű-üzemeltetők minden év végét követően az iránymutatásnak megfelelő jelentést tegyenek a naptári év folyamán a létesítményből, vagy 2010. január 1-jétől, az általuk üzemeltetett légi járműből származó kibocsátásokról az illetékes hatóságnak.

15. cikk

Hitelesítés

A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentéseket az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben meghatározott követelmények szerint hitelesítik, és erről az illetékes hatóságot tájékoztatják.

A tagállamok biztosítják, hogy ha egy üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető előző évi kibocsátásairól szóló jelentése a hitelesítés szerint március 31-ig nem tesz eleget az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben megfogalmazott követelményeknek, az adott üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető megfelelő jelentés benyújtásáig nem ruházhat át további kibocsátási egységeket más személyekre.

A Bizottság részletes rendelkezéseket fogadhat el a légijármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott jelentések és a 3e. és 3f. cikkek szerint benyújtott kérelmek hitelesítésére, beleértve a hitelesítő szervek által alkalmazandó hitelesítő eljárásokat, a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban.

▼B

16. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért alkalmazandó szankciókról szóló szabályokat, és e szabályok végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést foganatosítanak. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok ►M2 ——————— ◄ tájékoztatják a Bizottságot a szankciókról, valamint az ezeket érintő későbbi módosításokról is azonnal tájékoztatást adnak a számára.

▼M2

(2) A tagállamok biztosítják az ezen irányelv szerinti kibocsátási egység átadására vonatkozó kötelezettséget megsértő üzemeltetők és légijármű-üzemeltetők névsorának közzétételét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt, aki minden év április 30-ig nem adott át az előző évi kibocsátásait fedező megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet, többletkibocsátási bírság megfizetésére kötelezzenek. A többletkibocsátási bírság mértéke minden egyes, az üzemeltető vagy a légijármű-üzemeltető által át nem adott kibocsátási egységeknek megfelelő szén-dioxid-tonnaegyenérték után 100 EUR. A többlet-kibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt vagy a légijármű-üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

▼B

(4) A 2005. január 1-jével kezdődő hároméves időszak folyamán a tagállamok alacsonyabb mértékű, a létesítmény által kibocsátott, de az üzemeltető által átadott egységekkel nem fedezett szén-dioxid tonna-egyenérték után 40 eurós többlet-kibocsátási bírságot alkalmaznak. A többlet-kibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező naptári évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

▼M2

(5) Amennyiben egy légijármű-üzemeltető nem teljesíti az ezen irányelvben előírt követelményeket, és más kényszerítő intézkedések eredménytelenek voltak, az igazgatásért felelős tagállam kérheti a Bizottságtól, hogy az érintett légijármű-üzemeltetőre vonatkozóan működési tilalmat rójon ki.

(6) Az igazgatásért felelős tagállam (5) bekezdés szerinti kérelmének a következőket kell tartalmaznia:

a) bizonyíték arról, hogy a légijármű-üzemeltető nem teljesítette az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit;

b) a tagállam által hozott végrehajtási intézkedésre vonatkozó részletek;

c) a közösségi szintű működési tilalom bevezetésének indoklása; és

d) a közösségi szintű működési tilalom hatályára és az esetlegesen alkalmazandó feltételekre vonatkozó ajánlás.

(7) Ha az (5) bekezdés szerinti kérelmek érkeznek a Bizottsághoz, a Bizottság a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottságban részt vevő tagállami képviselőkön keresztül, a bizottság belső eljárási szabályzatának megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot.

(8) Az (5) bekezdés értelmében beadott kérelmet követő határozat elfogadását – amennyiben szükséges és kivitelezhető – az érintett légijármű-üzemeltető szabályozási felügyeletéért felelős hatóságokkal folytatott megbeszélések előzik meg. A megbeszéléseket – amikor lehetséges – a Bizottság és a tagállamok együtt folytatják.

(9) Ha a Bizottság egy, az (5) bekezdés értelmében tett kérelmet követő határozat elfogadását mérlegeli, közli az érintett légijármű-üzemeltetővel a határozat alapját képező lényeges tényeket és megfontolásokat. Az érintett légijármű-üzemeltető számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a közlés dátumától számított tíz munkanapon belül benyújtsa írásbeli észrevételeit a Bizottságnak.

(10) Valamely tagállam kérésére a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően határozatot hozhat az érintett légijármű-üzemeltetőre vonatkozó működési tilalom bevezetéséről.

(11) A területén belül valamennyi tagállam érvényt szerez a (10) bekezdés szerint elfogadott bármely határozatnak. A tagállam tájékoz-

▼M2

tatja a Bizottságot az ilyen határozatok végrehajtása céljából hozott bármely intézkedésről.

(12) Szükség esetén az e cikkben említett eljárások tekintetében részletes szabályokat kell elfogadni. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼M1

17. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

Az egységek kiosztásával kapcsolatos határozatokat, az olyan projekttevékenységre vonatkozó információt, amelyekben valamely tagállam részt vesz, vagy magán- vagy közintézmények részvételét engedélyezi, és a kibocsátásról szóló, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben előírt és az illetékes hatóság birtokában lévő jelentéseket a 2003/4/EK irányelvvel összhangban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

▼B

18. cikk

Illetékes hatóság

A tagállamok gondoskodnak az ezen irányelv végrehajtásához szükséges államigazgatási keretek létrehozásáról, beleértve az illetékes hatóság vagy hatóságok kijelölését. Ha több illetékes hatóság kerül kijelölésre, a kijelölt hatóságok ezen irányelv értelmében végzett munkáját össze kell hangolni.

▼M1

A tagállamok különösen biztosítják a koordinációt a projekttevékenységek – a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti – jóváhagyására kijelölt központ és a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének végrehajtására kijelölt nemzeti hatóság között; mind a tájékoztatási központot, mind pedig a nemzeti hatóságot az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kell kijelölni.

▼M2

18a. cikk

Az igazgatásért felelős tagállam

(1) Az igazgatásért felelős tagállam a légijármű-üzemeltető tekintetében a következő:

a) a tagállam által a légifuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EGK tanácsi rendelet rendelkezéseivel összhangban kiadott érvényes üzembentartási engedéllyel rendelkező légijármű-üzemeltető esetében az adott légijármű-üzemeltető számára az üzembentartási engedélyt kiadó tagállam; és [1]

b) minden egyéb esetben az a tagállam, ahol a referenciaévben az adott légijármű-üzemeltető által végzett repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított becsült kibocsátások mértéke a legnagyobb.

(2) Amennyiben a 3c. cikkben említett bármely időszak első két évében az e cikk (1) bekezdésének b) pontja alá tartozó légijármű-üzemeltető által végzett repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások egyáltalán nem tulajdoníthatók az igazgatásért felelős tagállamnak, a légijármű-üzemeltetőt a következő időszak tekintetében másik tagállam igazgatása alá kell áthelyezni. Az igazgatásért felelős új tagállam az előző időszak első két évében az adott légijármű-

[1] HL L 240., 1992.8.24., 1. o.

▼M2

üzemeltető által végzett repülések légi közlekedésnek tulajdonított becsült kibocsátásai által legnagyobb arányban érintett tagállam lesz.

(3) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információk alapján:

a) 2009. február 1. előtt közzéteszi azon légijármű-üzemeltetők listáját, amelyek 2006. január 1-jén vagy azt követően az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végeztek, meghatározva az (1) bekezdéssel összhangban az egyes légijármű-üzemeltetők igazgatásáért felelős tagállamot; és

b) minden egyes ezt követő év február 1. előtt frissíti a listát azon légijármű-üzemeltetők felvételével, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben említett légiközlekedési tevékenységet.

(4) A Bizottság, a 23. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozási eljárással összhangban az ezen irányelv hatálya alá tartozó repülőgép üzemeltetők irányítására vonatkozóan iránymutatásokat dolgozhat ki az igazgatásért felelős tagállamok számára.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásában a „referenciaév” a Közösség területén való működést 2006. január 1. után megkezdő légijármű-üzemeltető vonatkozásában a működés első naptári éve, minden más esetben pedig a 2006. január 1-jén kezdődő naptári év.

18b. cikk

Az Eurocontrol által nyújtott támogatás

A Bizottság a 3c. cikk (4) bekezdése és a 18a. cikk szerinti kötelezettségei elvégzése érdekében kérheti az Eurocontrol vagy más illetékes szervezet segítségét, és az említett szervezetekkel e célból bármely megfelelő megállapodást megkötheti.

▼B

19. cikk

Kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek

(1) Az egységek kiadásának, birtoklásának, átruházásának és törlésének pontos nyilvántartása érdekében a tagállamok gondoskodnak egy kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozásáról és aktualizálásáról. A tagállamok egy vagy több másik tagállammal közös egységesített rendszerben is üzemeltethetik kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéküket.

(2) Kibocsátási egységet bármely személy birtokolhat. A jegyzéket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, és külön számlákon nyilván kell tartani a különböző személyek részére kiosztott vagy átruházott egységeket.

▼M3

(3) Ezen irányelv végrehajtása érdekében a Bizottság rendeletet fogad el a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről, amely az egységek kiadásának, birtoklásának, átruházásának és törlésének nyomon követésére a közös adatelemeket tartalmazó, egységesített elektronikus adatbázisok formájában működik, és biztosítja a nyilvános hozzáférést és a titkos adatok megfelelő kezelését, illetve megakadályozza a Kiotói Jegyzőkönyvből eredő kötelezettségekkel összeférhetetlen átruházásokat. A rendeletnek a CER-eknek és az ERU-knak a közösségi rendszerben való felhasználására és azonosítására, valamint az ilyen felhasználás felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaznia kell. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedést a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

20. cikk

Központi tisztviselő

(1) A Bizottság központi tisztviselőt jelöl ki az egységek kiosztását, átruházását és törlését nyilvántartó független ügyleti jegyzőkönyv vezetésére.

(2) A kibocsátási egységek kiadásakor, átruházásakor és törlésekor előforduló szabálytalanságok megelőzése érdekében a központi tisztviselő a független ügyleti jegyzőkönyvön keresztül minden, a kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékekbe bevitt ügyletet automatikusan ellenőriz.

(3) Amennyiben az automatikus ellenőrzés szabálytalanságot talál, a központi tisztviselő értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat, amelyek a szabálytalanságok rendezéséig nem jegyezhetik be a kérdéses ügyletet vagy az érintett kibocsátási egységekkel kapcsolatos bármely más ügyletet.

21. cikk

A tagállamoktól származó jelentés

(1) A tagállamok minden évben jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz ezen irányelv alkalmazásáról. ►M1 Ez a jelentés különös figyelmet fordít az egységek kiosztására vonatkozó szabályokra, az ERU-knak és a CER-eknek a közösségi rendszerben való felhasználására, a jegyzékek működtetésére, a felügyeletre és a jelentéstételre vonatkozó iránymutatások alkalmazására, az igazolásra és az irányelvnek való megfeleléssel kapcsolatos kérdésekre és végül – adott esetben – az egységek adóügyi kezelésére. ◄ Az első jelentést 2005. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. A jelentés a Bizottság által a 91/692/EGK irányelv 6. cikkében megállapított eljárással összhangban készített kérdőív vagy vázlat alapján készül. A kérdőívet vagy vázlatot az első jelentési határidő előtt legalább hat hónappal kell a tagállamok részére megküldeni.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított három hónapon belül közzéteszi az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését.

▼M1

(3) A Bizottság a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcserét szervez a kiosztásra vonatkozó kérdésekkel, az ERU-knak és a CER-eknek a közösségi rendszerben való felhasználásával, a jegyzékek működtetésével, a felügyelettel, a jelentéstétellel, az igazolással és az ezen irányelvnek való megfeleléssel kapcsolatos előrelépésekről.

21a. cikk

A kapacitások kiépítésére irányuló tevékenységek támogatása

Az UNFCCC-vel, a Kiotói Jegyzőkönyvvel, valamint bármely, ezek végrehajtását szolgáló, később elfogadott határozattal összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak – az intézmények a JI és CDM projekttevékenységek fejlesztésében és végrehajtásában való részvételének elősegítése érdekében, továbbá annak érdekében, hogy ezek az országok – saját fenntartható fejlődési stratégiájukat segítendő – teljes mértékben kihasználhassák a JI-k és a CDM-ek által nyújtott előnyöket – törekedniük kell a kapacitásfejlesztő tevékenységeknek a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban történő támogatására.

▼M3

22. cikk

A III. melléklet módosításai

A Bizottság a 2008-tól 2012-ig tartó időszakra vonatkozóan a 21. cikkben szabályozott jelentések és az irányelv alkalmazása közben

▼M3

szerzett tapasztalatok fényében, az 1., az 5. és a 7. kritérium kivételével módosíthatja a III. mellékletet. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

23. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját a 93/389/EGK határozat 8. cikke által létrehozott bizottság segíti.

(2) Amennyiben e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni ugyanazon határozat 8. cikkének figyelembevételével.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott időszak három hónap.

▼M3

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

▼B

24. cikk

A közösségi rendszer további tevékenységekre, illetve gázokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások

▼M3

(1) 2008-tól kezdődően a tagállamok minden vonatkozó követelmény, különösen a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny esetleges torzulásai, a rendszer környezetvédelmi integritása és a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatósága figyelembevételével az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét ezen irányelvvel összhangban a következőkre alkalmazhatják:

a) az I. melléklet felsorolásában nem szereplő létesítmények, amennyiben a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban e létesítmények felvételét jóváhagyja; és

b) az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységek és üvegházhatást okozó gázok, amennyiben a Bizottság e tevékenységek és üvegházhatást okozó gázok felvételét jóváhagyja. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

2005-től a tagállamok ugyanazon feltételek mellett alkalmazhatják az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában szereplő tevékenységeket folytató olyan létesítményekre, amelyek nem érik el az ebben a mellékletben említett kapacitási határokat.

▼B

(2) Az ilyen tevékenységet folytató létesítmények számára történő kiosztásokat a 9. cikkben említett nemzeti kiosztási tervben kell meghatározni.

▼M3

(3) A Bizottság saját kezdeményezésre megállapíthat, illetve bármely tagállam kérésére köteles megállapítani az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekből származó kibocsátásokra, létesítmé-

▼M3

nyekre és üvegházhatású gázokra vonatkozó nyomonkövetési és jelentési iránymutatásokat, amennyiben az említett kibocsátások nyomon követése és jelentése megfelelő pontossággal végezhető.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(4) Amennyiben ilyen intézkedések kerülnek bevezetésre, a 30. cikknek megfelelően végrehajtott felülvizsgálatoknak azt is meg kell vizsgálniuk, hogy közösségi szinten összehangolt módon ki kell-e egészíteni az I. mellékletet az ezekből a tevékenységekből származó kibocsátásokkal.

25. cikk

Kapcsolódás más üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszeréhez

(1) A közösségi rendszer és egy másik, üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére szolgáló rendszer közötti kölcsönös elismerés biztosítására a Szerződés 300. cikkében meghatározott szabályokkal összhangban megállapodásokat kell kötni a Kiotói Jegyzőkönyv B. mellékletében felsorolt és a jegyzőkönyvet megerősítő harmadik országokkal.

▼M3

(2) Amennyiben megkötöttek egy, az (1) bekezdésben említett megállapodást, a Bizottság elfogadja a kibocsátási egységek adott megállapodás értelmében történő kölcsönös elismeréséhez szükséges rendelkezéseket. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼M2

25a. cikk

Harmadik országok által a repülés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentése érdekében tett intézkedések

(1) Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és a Közösségben leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután a harmadik országgal és a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal konzultációt folytatott – mérlegeli a közösségi rendszer és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségeit.

Szükség esetén a Bizottság módosításokat fogadhat el az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekből való kizárására, vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek egyéb olyan módosítására, amelyet a negyedik albekezdés szerinti valamely megállapodás ír elő. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A Bizottság javasolhatja ezen irányelv bármilyen más módosítást az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság szükség esetén a Szerződés 300. cikkének (1) bekezdésével összhangban tárgyalások megkezdését ajánlhatja a Tanácsnak az érintett harmadik országgal való megállapodás megkötése érdekében.

▼M2

(2) A Közösség és tagállamai továbbra is törekszenek a légi közlekedésből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó globális intézkedésekre vonatkozó megállapodás elérésére. A Bizottság bármely ilyen megállapodás fényében mérlegeli, hogy a légijármű-üzemeltetők vonatkozásában szükséges-e ezt az irányelvet módosítani.

▼B

26. cikk

A 96/61/EK irányelv módosítása

A 96/61/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv (*) módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

Az előző három albekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

(*) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.”

27. cikk

Egyes létesítmények átmeneti kizárása

(1) A tagállamok kérelmezhetik a Bizottságtól, hogy egyes létesítményeket legkésőbb 2007. december 31-ig átmenetileg vegyenek ki a közösségi rendszerből. Az erre irányuló kérelmeknek minden ilyen létesítmény felsorolását tartalmazniuk kell, és a kérelmeket közzé kell tenni.

(2) Ha egy adott kérelemre vonatkozóan a nyilvánosság észrevételeinek mérlegelését követően a Bizottság a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapítja, hogy

a) a létesítmények a nemzeti politikákkal összefüggésben olyan mértékben korlátozzák kibocsátásukat, mintha az irányelv rendelkezéseinek hatálya alá tartoznának;

b) a létesítmények a 14. és 15. cikk értelmében előírtakkal egyenértékű nyomon követési, jelentési és hitelesítési követelményeket kötelesek betartani; és

c) a létesítményekre a nemzeti követelmények nem teljesítése esetén a 16. cikk (1) és (4) bekezdésében meghatározottakkal legalább egyenértékű büntetések vonatkoznak;

akkor előírja e létesítmények Közösségi rendszerből történő ideiglenes kizárását.

Biztosítani kell, hogy a belső piac ne torzuljon.

▼B

28. cikk

Közös teljesítés

(1) E cikk (2)–(6) bekezdésével összhangban a tagállamok az I. mellékletben felsorolt tevékenységek valamelyikét folytató létesítmények üzemeltetői számára engedélyezhetik, hogy az azonos tevékenységet folytató létesítmények közös teljesítést vállaljanak a 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakban és/vagy a 11. cikk (2) bekezdésében említett első ötéves időszakban.

(2) Az I. mellékletben felsorolt tevékenységek valamelyikét folytató és közös teljesítést vállalni kívánó üzemeltetők az illetékes hatósághoz nyújthatnak be kérelmet, megjelölve a részt venni kívánó létesítményeket, a közös teljesítés időtartamát, valamint annak igazolását, hogy egy megbízott teljesíteni képes a (3) és (4) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket.

(3) A közös teljesítést vállaló üzemeltetők megbízottat neveznek ki, aki:

a) a 11. cikkben meghatározottaktól eltérve átveszi a létesítmények üzemeltetői számára kiszámított kibocsátási egységek teljes mennyiségét;

▼M2

b) a 6. cikk (2) bekezdésének e) pontjától és a 12. cikk (3) bekezdésétől eltérve felel a közös teljesítést vállaló üzemeltetők létesítményei összesített kibocsátásainak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységek – a II. fejezet szerint kiosztott egységek kivételével – átadásáért; és

▼B

c) nem köthet kibocsátási egység átruházására vonatkozó további ügyleteket, amennyiben egy üzemeltető jelentése a 15. cikk második bekezdése értelmében nem minősül kielégítőnek.

▼M2

(4) A 16. cikk (2), (3) és (4) bekezdésétől eltérően a megbízottat terhelik a közös teljesítést vállaló üzemeltetők összesített kibocsátásának megfelelő mértékű kibocsátásiegység-átadási kötelezettség – a II. fejezet szerint kiosztott egységek kivételével – megsértése esetén alkalmazandó szankciók.

▼B

(5) Az a tagállam, amely egy vagy több közös teljesítést vállaló csoport létrehozását kívánja engedélyezni, a (2) bekezdésben említett kérelmet benyújtja a Bizottsághoz. A Szerződés sérelme nélkül, a Bizottság a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül elutasíthatja a kérelmet, amennyiben az nem teljesíti ezen irányelv követelményeit. Az ilyen döntéseket mindig indokolni kell. Elutasítás esetén a tagállam csak abban az esetben engedélyezheti a közös teljesítést vállaló csoport létrehozását, ha a javasolt módosításokat a Bizottság elfogadta.

(6) Amennyiben a megbízott nem tesz eleget a (4) bekezdésben meghatározott szankciónak, a 12. cikk (3) bekezdése és a 16. cikk értelmében a közös teljesítést vállaló csoportot alkotó egyes létesítmények üzemeltetői külön-külön felelősek a saját létesítményük kibocsátásainak erejéig.

29. cikk

Vis maior

(1) A 11. cikk (1) bekezdésében említett időszakban a tagállamok kérelmezhetik a Bizottságnál, hogy bizonyos létesítmények *vis maior* esetén többlet-kibocsátási egységeket kapjanak. A Bizottság mérlegeli, hogy valóban megállapítható-e a *vis maior*, és amennyiben igen, enge-

▼B

délyezi az adott tagállamnak, hogy az adott létesítmények üzemeltetői számára nem átruházható többlet-kibocsátási egységeket utaljon ki.

(2) A Bizottság a Szerződés sérelme nélkül, legkésőbb 2003. december 31-ig kidolgozza a *vis maior* fennállásának bizonyításához szükséges körülményeket leíró iránymutatást.

30. cikk

Felülvizsgálat és továbbfejlesztés

(1) Az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése terén elért eredmények alapján a Bizottság 2004. december 31-ig javaslatot tehet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy az I. mellékletet egészítse ki további tevékenységekkel, valamint a II. mellékletben felsorolt további üvegházhatású gázok kibocsátásaival.

(2) Az irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok és az üvegházhatású gázok kibocsátásainak nyomon követése terén elért eredmények alapján, valamint a nemzetközi szinten elért fejlődés fényében a Bizottság jelentést készít az irányelv alkalmazásáról, amely kiterjed arra, hogy:

a) szükséges-e és milyen módon valósítható meg a rendszer gazdasági hatékonyságának további növelése érdekében az I. melléklet kiegészítése más ágazatokkal, többek között a vegyiparral, az alumínium és a közlekedési ágazatokkal, illetve a II. mellékletben felsorolt egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásával;

b) milyen kapcsolatban áll a közösségi kibocsátási egységek kereskedelme és a 2008-ban induló nemzetközi kibocsátási egységek kereskedelme;

c) hogyan hangolható össze még jobban a kiosztási módszertan (a 2012. utáni időszakban az árverést is beleértve), és a nemzeti kiosztási tervekre vonatkozó, a III. mellékletben meghatározott követelmények;

▼M1

d) a projekttevékenységekből eredő egységek felhasználhatóságát, ideértve az ERU-k és a CER-ek a közösségi rendszerben megengedett felhasználása összehangolásának szükségességét;

▼B

e) milyen viszonyban áll a kibocsátás-kereskedelmi rendszer az egyéb tagállami és közösségi szinten végrehajtott, azonos célokat kitűző szabályozásokkal és intézkedésekkel, beleértve az adóztatást;

f) helyénvaló lenne-e egyetlen közösségi kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék megteremtése;

g) megfelelő-e a többlet-kibocsátási büntetések mértéke, figyelembe véve - többek között - az inflációt;

h) hogyan működik a kibocsátási egységek piaca, különös tekintettel a piac lehetséges zavaraira;

i) miként lehet a Közösségi rendszert hozzáigazítani a kibővült Európai Unióhoz;

j) a közös teljesítés működéséből milyen tapasztalatok szűrhetők le;

k) érdemes-e a kiosztás alapjául szolgáló, közösségi szinten alkalmazott technológiai referencia-értékeket („benchmark”) kidolgozni, az elérhető legjobb technikák és a költség-haszon elemzés figyelembevételével;

▼M1

l) a projektmechanizmusok a projekteknek helyt adó országokra, különösen azok fejlesztési célkitűzéseire gyakorolt hatása – ideértve azt is, hogy jóváhagyásra kerültek-e 500 MW termelőkapacitást meghaladó, a környezetet vagy a társadalomat hátrányosan befolyásoló JI-

▼M1

és CDM-vízerőmű-projekttevékenységek – és a CER-eknek vagy ERU-knak az ilyen vízerőmű-projekttevékenységek keretében, a közösségi rendszerben történő jövőbeni felhasználásának alakulása;

m) a kapacitásfejlesztési törekvésekhez nyújtott támogatás a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban;

n) a hazai projekttevékenységek tagállamok általi 2008-tól történő jóváhagyására és az ilyen tevékenységekből eredő kibocsátáscsökkentésekre vagy korlátozásokra vonatkozó egységek kiadására vonatkozó szabályok és eljárások;

o) az egységek ideiglenes jellegével kapcsolatos technikai rendelkezések, a 17/CP.7 határozatban megállapított, a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekre vonatkozó 1 %-os elfogadási korlát, a géntechnológiával módosított szervezetek és a potenciálisan invazív idegen fajok az erdőtelepítési és az erdő-visszatelepítési projekttevékenységekből eredő használatához kapcsolódó lehetséges kockázatok felmérésének eredményére vonatkozó rendelkezések alakulása annak érdekében, hogy az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott határozatokkal összhangban az üzemeltetők 2008-tól a közösségi rendszerben használhassák fel a földhasználati, a földhasználat-megváltoztatási és az erdészeti projekttevékenységekből eredő CER-eket ERU-kat.

▼B

A Bizottság fenti jelentését a megfelelő javaslatok kíséretében 2006. június 30-ig megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M1

(3) A 11. cikk (2) bekezdésében említett időszakokat megelőzően minden tagállam közzéteszi a nemzeti kiosztási tervben az ERU-k és a CER-ek tervezett felhasználását, és az egyes létesítményekre vonatkozóan meghatározott kiosztás százalékos arányát, amelynek erejéig az üzemeltetők az adott időszakban, a közösségi rendszerben ERU-kat és CER-eket használhatnak fel. Az ERU-k és a CER-ek teljes használatának összhangban kell lennie a Kiotói Jegyzőkönyvben, az UNFCCC-ben, valamint az ezek alapján később elfogadott határozatokban megállapított vonatkozó kiegészítő kötelességekkel.

A tagállamok a 280/2004/EK határozat ([1]) 3. cikkével összhangban kétévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak arról, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvvel és az az alapján elfogadott határozatokkal összhangban a hazai tevékenység milyen mértékben valósítja meg a nemzeti szintű erőfeszítésekhez történő hozzájárulás lényeges elemét, hogy a projektmechanizmusok milyen mértékben egészítik ki a hazai tevékenységet, továbbá arról, hogy ezek hogyan arányulnak egymáshoz. A Bizottság a hivatkozott határozat 5. cikkével összhangban erről jelentést tesz. A jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási vagy más javaslatot dolgoz ki a tagállamok rendelkezéseinek kiegészítésére, annak biztosítása érdekében, hogy a mechanizmusok használata a Közösségen belül a hazai tevékenység kiegészítéséül szolgáljon.

▼M2

(4) A Bizottság 2014. december 1-jéig ezen irányelv alkalmazásának figyelemmel kísérése és tapasztalata alapján felülvizsgálja ezen irányelv működését az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekkel kapcsolatban, és szükség szerint javaslatokat tehet az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Szerződés 251. cikke alapján. A Bizottság különösen az alábbiakra fordít figyelmet:

a) milyen következményekkel és hatásokkal jár az irányelv a közösségi rendszer általános működését tekintve;

b) hogyan működik a légiközlekedési kibocsátási egységek piaca, különös tekintettel a piac lehetséges zavaraira;

([1]) HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

▼M2

c) milyen a közösségi rendszer környezeti eredményessége és milyen mértékben kell – a kibocsátás csökkentésére vonatkozó uniós célértékeknek megfelelően – csökkenteni a 3c. cikk értelmében a légijármű-üzemeltetőknek kiosztott kibocsátási egységek összes mennyiségét;

d) milyen hatással van a közösségi rendszer a légiközlekedési ágazatra, beleértve versenyképességi kérdéseket, figyelembe véve különösen a végrehajtott éghajlat-változási politikák légi közlekedésre gyakorolt hatását az EU-n kívül;

e) hogyan folytatódjék a külön tartalék a légijármű-üzemeltetőkre vonatkozóan, figyelembe véve a növekedési rátáknak az ipari ágazatban mindenütt jellemző várható konvergenciáját;

f) milyen hatással van a közösségi rendszer a Közösség szigeteinek, tengerparttal nem rendelkező területeinek, peremterületeinek és a legkülső régióknak légi közlekedéstől való strukturális függőségére;

g) szükséges-e átjáró rendszer a kibocsátási egységek átruházásának lehetővé tételéhez a légijármű-üzemeltetők és a létesítmények üzemeltetői között, annak egyidejű biztosítása mellett, hogy egy tranzakció sem eredményezi a kibocsátási egységek légijármű-üzemeltetőkről a létesítmények üzemeltetőire való nettó átruházását;

h) az I. mellékletben meghatározott kizárási küszöbértékek következményei a maximális felszállási tömeg és a légijármű-üzemeltetők által évente teljesített légi utak vonatkozásában;

i) a közösségi légifuvarozók Közösségen belüli légi útvonalakhoz jutásáról szóló, 1992. július 23-i 2408/92/EK tanácsi rendelettel ([1]) összhangban bevezetett közszolgáltatási kötelezettségek keretében teljesített egyes légi utaknak a közösségi rendszer alóli mentesítésének a hatása;

j) a repülés hatékonyságára irányuló fejlesztések, ideértve a jövőbeli fejlesztési lehetőségeket is és különösen az Európai Repüléskutatási Tanácsadó Testület (ACARE) által kitűzött cél elérését, azaz az üzemanyag-fogyasztás 2020-ig 50 %-kal történő csökkentését lehetővé tévő technológiák fejlesztését és bemutatását, illetve, hogy szükség van-e további hatékonyságnövelő intézkedésekre;

k) a légi közlekedés miatt képződő kondenzcsík és pehelyfelhők éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának tudományos megértésével kapcsolatos fejleményeket, hatékony enyhítő intézkedésekre tett javaslatok céljából.

A Bizottság ekkor jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

▼B

31. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. A Bizottság értesíti a többi tagállamot ezekről a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük

([1]) HL L 240., 1992.8.24., 8. o.

▼B

alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

32. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

33. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

▼M2

AZ EZEN IRÁNYELV HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TEVÉKENYSÉGKATEGÓRIÁK

▼B

(1) Ezen irányelv nem vonatkozik a kutatásra, fejlesztésre, illetve új termékek és eljárások kipróbálására használt létesítményekre, vagy létesítmény-részekre.

(2) Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában termelési kapacitásokra vagy végtermékekre vonatkoznak. Amennyiben egy üzemeltető ugyanazon a telephelyen vagy ugyanazon létesítményben több, egy alcím alá tartozó tevékenységet is folytat, az ilyen tevékenységek kapacitását össze kell adni.

▼M2

A tevékenységek köre 2012. január 1-jétől a Szerződés hatálya alá tartozó tagállam területén található összes repülőtérre érkező vagy onnan induló légi járatra kiterjed.

▼B

Tevékenység	Üvegházhatású gáz
Energiatermeléssel kapcsolatos tevékenységek	
Tüzelőberendezések 20 MW-ot meghaladó bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és településihulladék-égető létesítményeket)	Szén-dioxid
Ásványolaj-feldolgozók	Szén-dioxid
Kokszolókemencék	Szén-dioxid
Fémek termelése és feldolgozása	
Fémérc (beleértve a szulfid ércet) pörkölő és szinterelő létesítmények	Szén-dioxid
Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett	Szén-dioxid
Ásványipar	
Cement-klinkernek forgókemencében történő gyártására szolgáló létesítmények 500 tonna/nap termelési kapacitáson felül vagy mésznek forgókemencében történő gyártására 50 tonna/nap kapacitáson felül vagy egyéb égetőkemencékben 50 tonna/nap kapacitáson felül.	Szén-dioxid
Üveg gyártására szolgáló létesítmények, beleértve az üvegszálat is, 20 tonna/nap olvasztókapacitáson felül.	Szén-dioxid
Kerámiatermékek égetéssel történő gyártására szolgáló létesítmények, különösen tetőcserepek, téglák, tűzálló téglák, csempék, kőáruk vagy porcelánok gyártása 75 tonna/nap termelési kapacitáson felül, és/vagy ahol a kemence térfogata 4 m^3 és abban az ársűrűség a 300 kg/m^3-t meghaladja	Szén-dioxid
Egyéb tevékenységek	
Az alábbiak gyártására szolgáló létesítmények a) faanyagból származó pép (cellulóz) vagy egyéb szálas anyagok;	Szén-dioxid
b) papír és karton 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül.	Szén-dioxid

▼B

Tevékenység	Üvegházhatású gáz
▼M2	
Légi közlekedés	
A Szerződés hatálya alá tartozó tagállam területén található repülőtérről induló vagy oda érkező légi járatok. E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra: a) nem tagállam országok uralkodóinak és azok közvetlen családjának, állam- és kormányfőinek, valamint minisztereinek hivatalos út alkalmával történő szállítása során megvalósult repülések, amelyeknél ezt a megfelelő státusindikátornak a repülési terven történő feltüntetésével indokolni kell; b) katonai légi járművek által végzett katonai célú repülések, valamint a vámhatóságok és rendőri szervek által végrehajtott repülések; c) kereséssel és mentéssel kapcsolatos repülések, tűzoltási repülések, az illetékes hatóság által engedélyezett humanitárius és sürgősségi egészségügyi célú repülések; d) a kizárólag a Chicagói Egyezmény 2. mellékletében meghatározott látvarepülési szabályok szerint végzett repülések; e) az olyan repülőtéren végződő repülések, amelyről a légi jármű felszállt, amennyiben közbenső leszállásra nem kerül sor; f) kizárólag a szakszolgálati engedély megszerzése vagy a repülőszemélyzet esetében a fokozat megszerzése érdekében végzett gyakorlórepülések, abban az esetben, ha ezt a repülési tervben szereplő megfelelő megjegyzés alátámasztja, feltéve, hogy a repülés célja nem utas- és/vagy teherszállítás, illetve a légi jármű kiindulási helyre juttatása vagy további személyszállítási cél; g) a kizárólag tudományos kutatás, vagy akár a levegőben, akár a szárazföldön lévő légi járművek vagy berendezések ellenőrzése, tesztelése vagy hitelesítése céljából végzett repülések; h) az 5 700 kg-nál kisebb maximális felszállótömegre hitelesített légi járművel végzett repülés; i) a 2408/92/EGK rendelet értelmében előírt közszolgáltatási kötelezettségek keretében végrehajtott repülések a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott legkülső régiók útjain vagy olyan utakon, amelyeken a felajánlott kapacitás nem haladja meg az évi 30 000 ülőhelyet; és j) repülőutak, amelyek – e pont kivételével – e tevékenység körébe tartoznának, és amelyeket olyan kereskedelmi légiközlekedési üzemeltető hajt végre, amely — három egymást követő négy hónapban időszakonként 243-nál kevesebb repülőutat teljesít, vagy — repülőútjainak éves összkibocsátása kevesebb, mint évi 10 000 tonna. A tagállamok uralkodói és közvetlen családjuk, állam- és kormányfői, valamint miniszterei hivatalos út alkalmával történő szállítása e pont alól nem képezhet kivételt.	szén-dioxid

▼B

II. MELLÉKLET

A 3. ÉS 30. CIKKBEN EMLÍTETT ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZOK

Szén-dioxid (CO_2)

Metán (CH_4)

Dinitrogén-oxid (N_2O)

Fluorozott szénhidrogének (HFC)

Perfluorokarbonok (PFC)

Kén-hexafluorid (SF_6)

▼B

III. MELLÉKLET

A NEMZETI KIOSZTÁSI TERV 9., 22., ÉS 30. CIKKBEN EMLÍTETT KÖVETELMÉNYEI

(1) Az adott időszakra kiosztandó kibocsátási egységek összegének összhangban kell állnia az adott tagállamnak a 2002/358/EK határozat és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti kibocsátás-csökkentési kötelezettségével, figyelembe véve egyfelől azt, hogy az ezen irányelv hatályán kívül eső forrásokból származó kibocsátásokhoz képest a fenti kibocsátási egységek a teljes kibocsátás mekkora hányadát képviselik, másfelől pedig a nemzeti energiapolitikát, továbbá összhangban kell állnia a nemzeti éghajlat-változási programmal. A kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyisége nem lehet több, mint amennyi az e mellékletben meghatározott követelmények szigorú alkalmazásához valószínűleg szükséges. 2008. előtt e mennyiséget össze kell hangolni az egyes tagállamoknak a 2002/358/EK határozat és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti céljai elérése vagy túlteljesítése érdekében követendő kibocsátás-csökkentési ütemmel.

(2) A kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségét össze kell hangolni a Közösségnek a 93/389/EGK határozat értelmében vállalt kötelezettségei teljesítéséhez a tagállamok által vállalt hozzájárulások valós és tervezett előrehaladásának értékelésével.

(3) A kiosztandó kibocsátási egységek mértékének összhangban kell állnia az e rendszer hatálya alá eső tevékenységek kibocsátás-csökkentési potenciáljával, beleértve a technológiai potenciált is. A tagállamok kibocsátási egységeik kiosztását alapozhatják az egyes tevékenységek termékenkénti átlagos üvegházhatású gáz kibocsátására és az egyes tevékenységekben elérhető eredményekre.

(4) A tervnek összhangban kell állnia egyéb közösségi jogszabályokkal és szabályozási eszközökkel. Az új jogszabályi követelmények következtében felmerülő elkerülhetetlen kibocsátás-növekedést is figyelembe kell venni.

(5) A Szerződés követelményei és különösen annak 87. és 88. cikke értelmében a terv nem tehet különbséget a vállalkozások és ágazatok között oly módon, hogy bizonyos vállalkozásokat vagy tevékenységeket indokolatlan előnyben részesít.

(6) A tervnek azt is tartalmaznia kell, hogy az új belépők az adott tagállamon belül miként kezdhetik majd meg részvételüket a Közösségi rendszerben.

(7) A terv a Közösségi rendszer bevezetése előtti önkéntes kibocsátás-csökkentő beruházásokat (korai beruházások) is figyelembe veheti, és tájékoztatást kell tartalmaznia a korai beruházások figyelembe vételére vonatkozóan. Nemzeti kiosztási tervük készítésekor a tagállamok az elérhető legjobb technológiákra vonatkozó referencia-dokumentumokból származtatott technológiai referencia-értékeket is alkalmazhatják, és e technológiai referencia-értékek tartalmazhatnak a korai beruházások kezelésére vonatkozó elemet is.

(8) A tervnek tartalmaznia kell azt is, miként veszi figyelembe a tiszta technológiákat, beleértve az energiahatékony technológiákat is.

(9) A tervnek a nyilvánosság észrevételeinek kifejezésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint ezen észrevételeknek a kibocsátási egységek kiosztásáról szóló döntések meghozatala előtti kellő súlyú figyelembevétele érdekében tett intézkedésekről szóló tájékoztatást is tartalmaznia kell.

(10) A tervnek az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények jegyzékét és az egyes létesítmények számára kiosztani kívánt kibocsátási egységek mennyiségét is tartalmaznia kell.

(11) A terv tartalmazhat arra vonatkozó tájékoztatást is, hogy miként veszi figyelembe az Unión kívüli országok vagy szervezetek okozta verseny létezését.

▼M1

(12) A terv a CER-ek és az ERU-k az üzemeltetők által a közösségi rendszerben felhasználható maximális mértékét az egyes létesítményeknek kiosztott egységek százalékban határozza meg. A százalékos mértéknek összhangban kell lennie a Kiotói Jegyzőkönyvben és az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatokban megállapított kiegészítő kötelességekkel.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 14. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NYOMON KÖVETÉSI ÉS JELENTÉSI ALAPELVEK

▼M2

A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése

▼B

A szén-dioxid-kibocsátások nyomon követése

A kibocsátásokat számítás vagy mérés útján kell nyomon követni.

Számítás

A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

tevékenységre vonatkozó adat × kibocsátási tényező × oxidációs tényező

A tevékenységre vonatkozó adatok (felhasznált tüzelőanyag, termelt mennyiség stb.) nyomon követését a beszerzési adatok vagy mérés alapján kell végezni.

Elfogadott kibocsátási tényezőket kell alkalmazni. A tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők valamennyi tüzelőanyagra elfogadhatók. Az alapértelmezett tényezők a kereskedelmi forgalomban nem kapható tüzelőanyagokon (hulladék tüzelőanyagok, mint például gumiabroncsok és ipari folyamatokból származó gázok) kívül minden tüzelőanyagra alkalmazhatók. Szén esetén a szénréteg-specifikus alapértelmezett tényezőket, földgáz esetén pedig az EU-specifikus és a termelőország-specifikus alapértelmezett tényezőket alaposabban ki kell dolgozni. Az olajfinomítói végtermékek esetében elfogadhatók az IPCC hibaértékek. A biomassza kibocsátási tényezője nulla.

Amennyiben a kibocsátási tényező nem veszi figyelembe, hogy a szén egy része nem oxidálódik, kiegészítő oxidációs tényezőt is alkalmazni kell. Amennyiben az oxidációt már figyelembe vevő tevékenység-specifikus kibocsátási tényezőket kiszámították, nem szükséges oxidációs tényezőt alkalmazni.

A 96/61/EK irányelvnek megfelelően kidolgozott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a tevékenység-specifikus tényezők pontosabbak.

Minden tevékenységre, létesítményre és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

Mérés

A kibocsátások mérésekor egységesített vagy elfogadott módszereket kell alkalmazni, és a méréseket alátámasztó kibocsátási számításokkal kell hitelesíteni.

Egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése

▼M3

A Bizottság által az összes érintett fél együttműködésével kidolgozott, elfogadott, egységesített vagy elismert módszereket kell alkalmazni. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

A kibocsátások jelentése

Minden üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a létesítményről szóló jelentésébe belefoglalnia:

A. A létesítményre vonatkozó adatok, többek között:

— A létesítmény neve,

— Annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,

— A létesítmény által folytatott, az I. mellékletben felsorolt tevékenységek típusa és száma,

▼B

— Egy kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és

— A létesítmény tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.

B. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását számítással állapítják meg:

— A tevékenységi adatokat,

— A kibocsátási tényezőket,

— Az oxidációs tényezőket,

— A teljes kibocsátást, és

— A bizonytalansági tényezőket.

C. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását méréssel állapítják meg:

— A teljes kibocsátás mennyiségét,

— A mérési módszerek megbízhatóságára vonatkozó információt, és

— A bizonytalansági tényezőket.

D. A tüzelésből származó kibocsátásokra vonatkozóan a jelentésnek az oxidációs tényezőt is tartalmaznia kell, kivéve, ha az oxidációt már a tevékenységspecifikus kibocsátási tényező kidolgozásakor is figyelembe vették.

A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek e jelentési követelményeknek a már létező jelentési követelményekkel történő összehangolásáról.

▼M2

B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése

A szén-dioxid-kibocsátások figyelemmel kísérése

A kibocsátások figyelemmel kísérése számítás útján történik. A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

Üzemanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

Az üzemanyag-fogyasztásba beleértendő a kisegítő hajtómű által fogyasztott üzemanyag is. Amennyiben lehetséges, minden egyes repülésre ki kell számítani a tényleges üzemanyag-fogyasztást, a következő képlet segítségével:

A légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor – a légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor + az említett következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés.

Amennyiben a tényleges üzemanyag-fogyasztásra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre adatok, az üzemanyag-fogyasztásra vonatkozó adatoknak a legjobb rendelkezésre álló információk alapján történő becslésére szabványosított lépcsőzetes módszert kell alkalmazni.

Hacsak az elfogadott elemzési módszereket használó független akkreditált laboratóriumok által azonosított, tevékenységspecifikus kibocsátási tényezők nem pontosabbak, a nyilvántartásra vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokból vagy azok későbbi frissítéseiből származó, alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőket kell használni. A biomassza kibocsátási tényezője nulla.

Minden repülésre és üzemanyagra külön számítást kell végezni.

A kibocsátások jelentése

Minden légijármű-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentésébe belefoglalnia:

A. A légijármű-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:

— a légijármű-üzemeltető neve,

— az igazgatásáért felelős tagállam,

▼M2

— címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,

— az általa mint légijármű-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek végzésére használt légi járművek regisztrációs száma és típusa,

— az általa mint légijármű-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzembentartási engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,

— a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és

— a légi jármű tulajdonosának neve.

B. A kibocsátás kiszámítása által érintett valamennyi üzemanyagtípusra vonatkozóan:

— üzemanyag-fogyasztás,

— kibocsátási tényező,

— az általa mint légijármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentés által érintett időszakban végzett összes repülésből származó teljes aggregát kibocsátás,

— aggregát kibocsátás a következőkből:

  — az általa mint légijármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett valamennyi repülés, amelyek indulási helye egy tagállam területén található repülőtér, érkezési helye pedig ugyanazon tagállam területén található repülőtér,

  — az általa mint légijármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett egyéb repülések,

— az általa mint légijármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett repülésekből származó aggregát kibocsátás, és amely repülések:

  — indulási helyei az egyes tagállamok, és

  — érkezési helyei az egyes tagállamok, indulási helye pedig harmadik ország,

— bizonytalansági tényezők.

A tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

A légiközlekedési kibocsátási egységeknek a 3e. cikk (1) bekezdésével vagy a 3f. cikk (2) bekezdésével összhangban történő kiosztására vonatkozóan benyújtott kérelmek céljából a légiközlekedési tevékenységek mennyiségét tonnakilométerben számítják a következő képlet felhasználásával:

tonnakilométer = távolság × hasznos teher

ahol:

a „távolság” az indulási repülőtér, illetve az érkezési repülőtér között, a földrajzi főkörön mért, további 95 km rögzített tényezővel növelt távolság; és

a „hasznos teher” a szállított teher, postai küldemények és utasok össztömege.

A hasznos teher kiszámítása céljából:

— az utasok száma a fedélzeten lévő személyek száma a személyzet tagjainak kivételével,

— a légijármű-üzemeltető dönthet arról, hogy vagy az érintett járatra vonatkozó tömeg- és súlypontszámítási dokumentációban található, az utasokat és a feladott csomagokat érintő tényleges vagy szabvány tömeget alkalmazza, vagy pedig a 100 kg alapértelmezett értéket minden egyes utasra és feladott csomagjára vonatkozóan.

▼M2

A tonnakilométer-adatok jelentése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

Minden légijármű-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell belefoglalnia a 3e. cikk (1) bekezdése vagy a 3f. cikk (2) bekezdése szerinti jelentésébe:

A. A légijármű-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:

— a légijármű-üzemeltető neve,

— az igazgatásáért felelős tagállam,

— címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,

— az általa, mint légijármű-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek végzésére használt légi járművek nyilvántartási száma és típusa,

— az általa, mint légijármű-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzembentartási engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,

— a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és

— a légi jármű tulajdonosának neve.

B. Tonnakilométer-adatok:

— repülések száma repülőtér-páronként,

— utaskilométerek száma repülőtér-páronként,

— tonnakilométerek száma repülőtér-páronként,

— az utas- és feladottcsomag-tömeg számításának választott módja,

— az általa, mint légijármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek keretében a jelentéstétel évében végzett összes repülésre vonatkozó összes tonnakilométer.

▼B

V. MELLÉKLET

A 15. CIKKBEN EMLÍTETT HITELESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK

▼M2

A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások hitelesítése

▼B

Általános alapelvek

1. Az I. mellékletben felsorolt minden tevékenységből származó kibocsátást hitelesíteni kell.
2. A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. Foglalkozik a nyomon követési rendszerek, a jelentett adatok és a kibocsátásokra vonatkozó információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
   a) a jelentett tevékenységi adatokra és az azzal kapcsolatos mérésekre és számításokra;
   b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
   c) a teljes kibocsátás meghatározásához felhasznált számításokra; és
   d) mérések alkalmazása esetén a mérési módszerek kiválasztásának és alkalmazásának megfelelőségére.
3. A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagyfokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagyfokú bizonyosság eléréséhez az üzemeltetőnek bizonyítania kell, hogy
   a) a jelentett adatok nem tartalmaznak ellentmondásokat;
   b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; és
   c) a létesítmény vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.
4. A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.
5. A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a létesítményt bejegyezték-e a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan

Stratégiai elemzés

6. A hitelesítés a létesítményben folytatott tevékenységek stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie az összes tevékenységgel és azoknak a kibocsátásokra gyakorolt hatásával kapcsolatban.

Folyamatelemzés

7. A benyújtott információk igazolását indokolt esetben a létesítmény telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szúrópróbaszerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

8. A hitelesítő a létesítmény minden kibocsátási forrását értékeli a kibocsátásához hozzájáruló egyes források adatainak megbízhatósága szempontjából.
9. A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázatú forrásokat, valamint a nyomon követési és jelentési folyamat egyéb vonásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos része az egyes forrásokból

▼B

származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges kibocsátási tényezők és számítások megválasztása. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó forrásokra és a nyomon követési eljárás fent említett elemeire.

10. A hitelesítő az üzemeltető által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

11. A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol.A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges tévedés

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

12. A hitelesítő az üzemeltetőtől független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:

a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;

b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi és államigazgatási követelményekkel; és

c) a létesítmény egyes kibocsátási forrásaival kapcsolatos információk keletkezésével, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információkra.

▼M2

B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások hitelesítése

13. A mellékletben megállapított általános elveket és módszereket alkalmazni kell az I. melléklet szerinti légiközlekedési tevékenységek keretében végzett repülések kibocsátásáról szóló jelentések hitelesítésére.

Ebből a célból:

a) a 3. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni, és az annak a bekezdésnek a c) alpontjában a létesítményre történő hivatkozást a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységet végző légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni;

b) az 5. pontban a létesítményre történő hivatkozást a légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni;

c) a 6. pontban a létesítményben végzett tevékenységekre történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető által végzett, a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységekre történő hivatkozásként kell értelmezni;

d) a 7. pontban a létesítmény helyére történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető által a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységek elvégzéséhez használt helyekre történő hivatkozásként kell értelmezni;

e) a 8. és 9. pontban a létesítmény kibocsátási forrásaira történő hivatkozást a légijármű-üzemeltető felelősségi körébe tartozó légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni; és

f) a 10. és 12. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légijármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni.

▼M2

A légi közlekedésből származó kibocsátásra vonatkozó jelentések hitelesítését illető kiegészítő rendelkezések

14. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy:

    a) valamennyi, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység keretében végzett repülést figyelembe vettek. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a menetrendi adatokra, illetve a légijármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légijármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik;

    b) az aggregát üzemanyag-fogyasztási adatok és a vásárolt vagy a légiközlekedési tevékenységet végző légi járműbe más módon töltött üzemanyagra vonatkozó adatok között teljes a konzisztencia.

A 3e. és 3f. cikk alkalmazásában benyújtott tonnakilométer-adatok ellenőrzésére vonatkozó kiegészítő rendelkezések

15. A 14. cikk (3) bekezdése szerinti kibocsátási jelentések hitelesítésére e mellékletben megállapított általános elvek és módszertan adott esetben értelemszerűen alkalmazandó a légiközlekedési tonnakilométer-adatok hitelesítésére is.

16. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy az üzemeltető által a 3e. cikk (1) bekezdése és a 3f. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott kérelemben csak a ténylegesen elvégzett és az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység körébe tartozó, a légijármű-üzemeltető felelősségi köre szerinti repüléseket vették figyelembe. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a légijármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légijármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik. A hitelesítő emellett meggyőződik arról, hogy a légijármű-üzemeltető által bejelentett hasznos teher megfelel az üzemeltető által a hasznos teherre vonatkozóan biztonsági okokból vezetett nyilvántartásnak.